

### [Himmelstrup.]

tersen-Dalum, var i høj Grad medvirkende til, at man fik en saa stor Vareudveksling i 1936, som vi fik. Derfor forstaar jeg godt, at den højtærede Udenrigsminister gerne vilde være fri for dette Pres, og at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen ogsaa gerne vilde være fri for det, men jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det var meget medvirkende til, at Forhandlingerne og Aftalen fik det Forløb i Fjor, som de altsaa fik.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at jeg ved ikke af, at man fra det danske Landbrug i Tiden før 1929 sagde, at Verden ikke kunde undvære de danske Landbrugsprodukter. Jeg tror, det danske Landbrug har været af den Opfattelse, at gode Madvarer, saadan som Menneskene nu engang er indrettede, altid har et købelystent Publikum, og det forekommer mig, at det er med Rette, at man har haft den Opfattelse. Og at disse gode Madvarer afsættes, det er jo ikke alene i Landbrugets Interesse, det er — saa langt troede jeg dog, vi var kommet i denne Sal, at vi kunde forstaa det — ikke alene en Landbrugsinteresse, men det er i høj Grad ogsaa en Landsinteresse. Derfor forekommer det mig, at det er helt ved Siden af, naar det ærede Medlem Hr. Drachmann taler om, at Landbruget nedværdiger sig for at faa solgt sine Varer. Det er en Nødvendighed, at denne Produktion bliver afsat for at faa tilført Landet den fornødne Valuta.

Jeg skal ikke gøre yderligere Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Drachmann, heller ikke til de praktiske Spørgsmaal, han har bragt paa Bane, om at lave Kølehuse og lægge Smør paa Kølehus. Det er et gammelt Spørgsmaal, ganske vist ikke i det Omfang og med det Formaal, som det ærede Medlem Hr. Drachmann nævnte, men Problemet har som praktisk Problem været drøftet mange Gange.

Jeg skal heller ikke følge det ærede Medlem Hr. Drachmann i hans almindelige, mere storpolitiske Betragtninger og de Perspektiver, som han oprullede her, navnlig med Hensyn til Landbrugets Stilling. Jeg skal blot sige, at hver Gang det ærede Medlem Hr. Drachmann kommer ud i disse lidt ophøjede Betragtninger, kommer jeg altid til at tænke paa et fransk Ord, der siger, at fra det ophøjede til det latterlige er der kun et Skridt. Jeg anbefaler det ærede Medlem ikke at tage dette Skridt.

**Drachmann:** Jeg vil gerne til den højtærede Udenrigsminister sige, at jeg med

Tilfredshed hørte om al den Enighed, der var mellem os. Det var nu ikke lutter Hyldest, jeg mente at bringe Udenrigsministeren, men naar han har opfattet det saaledes, kan vi altid vende tilbage til det en anden Gang. Enigheden gjaldt dog ikke min Tanke om Finansudvalgets Rejse til Tyskland, som jeg forstod Ministeren forbigik i Tavshed, men i mine Udtalelser om vort Handelsforhold mod Vest og Syd gav Ministeren mig jo Tilslutning. Han mente dog, at Tysklandstraktaten havde forbedret vore Priser i England o. s. v.

Alt dette er der ingen Tvivl om og ingen Uenighed om, men naar Ministeren mente, at dette Forhold i det hele taget havde bragt Forøgelse baade af vor Eksport og af vor Indførsel, ja, saa vil jeg gerne sige og atter fremhæve ogsaa til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at de særlige Forhold ved Aftalen med Tyskland som en ren Clearing-Aftale, der ikke giver os en Øre kontant, Deviser eller noget som helst, maa begrænse vor Lyst til at udvide den Slags Aftaler alt for stærkt. Hvorfra skal vi ellers faa Deviser til de Raastoffer, som ogsaa er nødvendige for Landbrugets Eksport?

Man skulde tro, naar man hører de Herrer, der her i Dag taler om Landbrugets Eksport, at det var noget, der voksede op af den danske Jord. Det er det jo ogsaa, heldigvis; beklageligvis dog ikke uden Til sætning af mange og dyre udenlandske Raastoffer, og hvorledes skal vi rime sammen de voksende Forpligtelser over for en større og større tysk Færdigvareimport med Forpligtelserne, som vi i Dag behandler, over for England? Det er det Spørgsmaal, jeg har rejst, og jeg tror, at vi skulde tage med større Alvor paa dette end den, der kom frem i det ærede Medlem Hr. Himmelstrups daarligt formede Afslutningsreplik, som jo for Resten det ærede Medlem ikke første Gang afleverer herfra — derfor bliver den ikke morsommere!

Den højtærede Udenrigsminister var ogsaa enig med mig i min Paatale af Kritikken fra engelsk Side. Det kan være meget smigrende for mig, men jeg synes, Ministeren skulde sætte sine egne Organer i Bevægelse for at modsige denne og bringe en stærkere Dokumentation fra dansk Side til Veje og dæmme op herimod. Han var glad over min Støtte, men det vilde være rarere, hvis vi ogsaa kunde være tilfredse med det Arbejde, der bliver udfoldet fra officiel dansk Side, baade fra Forhandlernes og fra vor Repræsentations Side.

Saa var Ministeren ogsaa enig med mig i mine Betragtninger over den saarbare